

Chronologiczny przegląd wydarzeń z życia i działalności ks. Bronisława Markiewicza

6 lutego 1827

Jan Markiewicz i Marianna z domu Gryziecka zawarli związek małżeński. Jan otrzymał od swego ojca w darze obraz Matki Boskiej Częstochowskiej. "Nabożeństwo do Najświętszej Panny stało się z czasem wybitną cechą młodego pokolenia, które wzrastało w głęboko religijnej atmosferze tego prawdziwie katolickiego domu" (Kronika Rodzina Markiewiczów).

13 lipca 1842

Z powyższego małżeństwa urodził się w miasteczku Pruchnik koło Jarosławia w Małopolsce syn, który w cztery dni później został ochrzczony w miejscowym kościele parafialnym i otrzymał dwa imiona: Bronisław Bonawentura. Markiewiczowie mieli jedenaścioro dzieci.

1860

Osiemnastoletni Bronisław przeżył kryzys wiary i nawrócenie, czemu dał wyraz w heroicznej modlitwie: "Jeśli jesteś. Boże, daj mi się poznać ażebym tylko pozbył się tej straszliwej niepewności i męczarni wewnętrznej... Chętnie dam zdrowie, nawet życie. Wszystkie siły wyteżę, by nie uchybić poznanej Prawdzie."

3 maja 1863

Zetknął się z zapowiedzią młodocianego Wędrowca. W tym samym roku po złożeniu matury wstąpił do Seminarium Duchownego w Przemyślu.

8 grudnia 1863

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny doznał nadprzyrodzonej łaski umocnienia w powołaniu.

15 września 1867

W przypadającą wówczas uroczystość Imienia Maryi otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa Manastyrskiego w Przemyślu.

28 września 1867

Neoprezbiter podjął obowiązki wikariusza w parafii Harta i w dniu następnym w uroczystość św. Michała Archanioła udzielił chrztu po raz pierwszy w parafii. W Hartie dał dowody gorliwości kapłańskiej, szczególnie w katechizowaniu dzieci.

20 luty 1870

Został przeniesiony na wikariusza przy katedrze w Przemyślu, gdzie od wczesnych godzin rannych czekał na penitentów w konfesjonale. Zajął się katechizacją w szkole, kościele, przy udzielaniu sakramentów św. chorym, poszukiwał na przedmieściach zaniedbane dzieci i młodzież.

1872

Ks. Markiewicz w okresie epidemii cholery w Przemyślu organizuje doraźną pomoc lekarską chorym, głodnym kuchnię, dla dotkniętych nieszczęściem ma słowa pocieszenia.

1 październik 1874

Celem pogłębienia wiedzy i przygotowania się do skuteczniejszej pracy wśród młodzieży podjął studia na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie na wydziale filozofii.

1 maj - październik 1875

Po przeniesieniu się z Lwowa do Krakowa został wpisany na kolejny semestr studiów na Uniwersytecie Jagiellońskim. Wskutek ateizujących nurtów filozoficznych doznaje rozczarowania. W ciągu roku akademickiego odwołany ze studiów przez ordynariusza przemyskiego poświęca się pracy duszpasterskiej.

23 marca 1876

Zostaje mianowany duszpasterzem nowo utworzonej parafii Gać. Okazuje gorliwość i nowatorstwo w posłudze. Przewycięża pijaństwo działalnością kulturalno-oświatową, poucza o najnowszych osiągnięciach z zakresu rolnictwa, sądownictwa, zachęca do "samopomocy" sąsiedzkiej, inicjuje "Spółkę Oszczędności i Pożyczek", przede wszystkim zbliża parafian do Chrystusa.

23 sierpnia 1877

Przeniesiony na parafię do Błazowej doskonali i wzbogaca swoją metodę pastoralną. Jest przekonany, że "pobożne rozważanie tajemnic świętych nie tylko wiarę naszą podnosi, lecz zapala serce pragnieniem naśladowania Pana Jezusa, zwycięzcy nad grzechem". W czynie społecznym buduje pierwszy szpitalik lokalny (do dziś istnieje ten dom), a w obronie przed wyzyskiem organizuje przy poparciu marszałka Zyblikiewicza rodzimy przemysł tkacki.

20 październik 1882

Zostaje powołany do Seminarium Duchownego w Przemyślu na profesora homiletyki i teologii pastoralnej, godząc przez pierwsze dwa lata praktykę duszpasterską z wykładami na uczelni.

10 listopada 1885

Za zgodą ordynariusza przemyskiego biskupa Łukasza Sołdeckiego wyjeżdża do Włoch, aby wstąpić do zakonu zajmującego się opuszczoną młodzieżą i duszpasterstwem wśród biednego ludu. Na krótko zatrzymuje się u Teatynów w Rzymie, po czym jedzie do Turynu.

30 listopada 1885

Spotyka się z ks. Janem Bosko i prosi go o przyjęcie do Zgromadzenia.

1 stycznia 1886

Rozpoczyna nowicjat w San Benigno Canavese.

25 marca 1887

Składa profesję wieczystą na ręce ks. Jana Bosko. Od niego otrzymuje opisy proroczych snów, wśród których uderzają go teksty, mówiące o znaczeniu dewizy "powściągliwość i praca".

1887

Ks. Bronisław Markiewicz jako zakonnik pełni obowiązki wychowawcy, wykląda teologię i pomaga w duszpasterstwie. Przez pewien okres czasu uczy teologii księcia Augusta Czartoryskiego, przyjętego do Zgromadzenia przez ks. Jana Bosko. W tym samym roku ukazuje się we Lwowie drukiem pierwsza rozprawa ks. Markiewicza pt. "Trzy słowa do starszych w narodzie polskim", napisana przez niego jeszcze w Polsce, w której autor uzasadnia pilną potrzebę katechizacji, porusza problem rozwoju kultury narodowej i odpowiedzialności społecznej.

31 stycznia 1888

Umiera Fundator Salezjanów. Ks. Markiewicz przebywa w tym czasie w Turynie jako profesor zakonnej młodzieży salezjańskiej, jest przy śmierci świętego i bierze udział w pogrzebie.

Maj 1890

Ks. Markiewicz zapada ciężko na gruźlicę, z której powraca do sił dzięki roztropnej kuracji i ufności w pomoc Bożą.

24 marca 1892

Za zgodą przełożonych zakonnych udaje się do Polski i obejmuje parafię w Miejscu, nazwanym później przez niego Miejscem Piastowym. Już w pierwszych tygodniach pobytu zaczyna na plebani tworzyć pierwsze schronisko dla sierot i dzieci opuszczonych.

Lipiec 1893

Wygłasza na Wiecu Katolickim w Krakowie referat na temat działalności apostołskiej Zgromadzenia ks. Jana Bosko.

1894

Powstają w Miejscu Piastowym zaczątki przyszłych szeroko później znanych w kraju i za granicą warsztatów rzemieślniczych dla biednej młodzieży oraz pierwsze klasy gimnazjalne dla kandydatów do Zgromadzenia.

1895

Istnieje już dom zakonny. Należy do niego obok ks. Markiewicza kilku kleryków, z których Piotr Sikora przygotowany tutaj do kapłaństwa otrzymuje święcenia w Turynie. Zakład

wychowawczy liczy kilkudziesięciu chłopców. Wysoki poziom osiągają warsztaty rzemieślnicze i szkoła, a także orkiestra młodzieżowa.

13 marca 1896

Zamówiona przez ks. Markiewicza w Krakowie figura Matki Bożej z Dzieciątkiem Jezus zostaje przesłana do Miejsca Piastowego i staje się przedmiotem szczególnego kultu mieszkańców domu, a z czasem całej okolicy.

5 czerwca 1897

Do Miejsca Piastowego przyjeżdża z Turynu wyższy przełożony ks. Mojżesz Yeronesi celem przeprowadzenia wizytacji. Pozytywnie ocenia wyniki pracy, pochwała poziom wychowania i nauki, ale wprowadza włoski sposób odżywiania się, zabiera zdolniejszych chłopców ze sobą, ogranicza rozwój zakładu. Ks. Markiewicz wypełnia polecenia wizytatora.

2 września 1897

Podjmuje zamiar odłączenia się od Salezjanów, dlatego, że zmiana życia w zakładzie nie odpowiadała duchowi hasła "powściągliwość i praca", nadto wywołała zgorznie biednej ludności Galicji. Wcześniej przedstawił przełożonym biedę Polski pod zaborami. Zasięgnął też rady świątłych ludzi.

23 września 1897

Wnosi do ordynariatu biskupiego w Przemyślu i do Ojca Św. w Rzymie prośbę o zgodę na założenie odrębnego zgromadzenia zakonnego, opartego na pierwotnej regule św. Jana Bosko.

Październik 1897

Poleca kontynuowanie rozpoczętej przed wizytacją budowy domu zakładowego dla 100 chłopców. W ciągu roku wciąż wzrasta liczba sierot oczekujących pomocy.

19 grudnia 1897

Przełożony Generalny ks. Michał Rua pisemnie powiadamia biskupa Łukasza Sołeckiego, że oddaje mu pod jurysdykcję ks. Bronisława Markiewicza i skreśla z listy członków Towarzystwa Salezjańskiego.

29 stycznia 1898

Adwokat Władysław Markiewicz z Krakowa, brat ks. Bronisława, opracował Statut Towarzystwa Powściągliwość i Praca cele przedłożenia kompetentnym władzom do zatwierdzenia.

9 lutego 1898

Biskup Sołecki zezwala na prowadzenie zakładu wychowawczego, wyjaśnia ks. Markiewiczowi jego sytuację prawną i dodaje zachętę: "popierać szlachetne i zbawienne

usiłowania Wielebności Twojej jak najusilniej tak w Rzymie, jako też u władz świeckich gotowiśmy, ilekroć się do Nas udawać będziesz".

5 kwietnia 1898

Ks. Markiewicz wysłał prośbę do Ojca Św. o aprobatę nowej rodziny zakonnej.

14 kwietnia 1898

Wysokie c. k. Namiestnictwo we Lwowie udzieliło zezwolenia na zawiązanie Towarzystwa Powściągliwość i Praca, które w ten sposób uzyskało w świetle prawa cywilnego podstaw do istnienia i działania.

1 maja 1898

Odbyło się pierwsze walne zebranie Towarzystwa, na którym wybrano jego zarząd pod przewodnictwem ks. Markiewicza.

Lipiec 1898

Ukazał się pierwszy numer miesięcznika "Powściągliwość i Praca", stanowiący oficjalny organ ukonstytuowanego Towarzystwa, pod redakcją ks. Bronisława Markiewicza.

30 lipca 1898

Biskup Łukasz Sołecki przesyłał błogosławieństwo dla Redakcji i Towarzystwa Powściągliwość i Praca.

1 sierpnia 1898

Został poświęcony w Miejscu Piastowym kamień węgielny pod trzypiętrowe seminarium dla wychowawców i nauczycieli, którzy mieli prowadzić zakłady wychowawcze w kraju i na wychodźstwie.

1898

Ukazuje się w Krakowie drukiem książka *O wymowie kaznodziejskiej*, stanowiąca owoc przemyśleń, własnych doświadczeń i pracy dydaktycznej ks. Markiewicza, głównie z okresu jego wykładów homiletyki w Przemyskim Seminarium Duchownym.

14 stycznia 1899

Biskup Sołecki zwraca się do ks. Markiewicza przez Urząd Dziekański o wytłumaczenie się z zarzutów, wniesionych przez Salezjanów, a nadesłanych przez Rzymską Kongregację Biskupów i Zakonników, na które adresat odpowiada.

28 kwietnia 1899

Biskup Ignacy Łobos z Tamowa przesłał ks. Markiewiczowi list, w którym m.in. powiadamia:

“Przesłałem do Jego Świątobliwości pismo polecające zakład w Miejscu Piastowym. Dziś otrzymałem przez mego Agenta dekret, zawierający Apostolskie Błogosławieństwo i Zatwierdzenie dla tego dzieła.”

Grudzień 1899

Ks. Markiewicz wysłał swoich współpracowników gałęzi męskiej i żeńskiej pod zabór rosyjski do objęcia zakładu “Nazaret” w Warszawie ul. Freta 10.

Październik 1899

Pierwsi uczniowie ks. Markiewicza rozpoczynają studia teologiczne na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie - od tego czasu ożywia się kult św. Michała Archanioła z inicjatywy Założyciela.

1900

Pierwszy kontakt z biskupem ordynariuszem diecezji Szplit w Dalmacji, gdzie potem pracował długie lata między innymi zasłużony ks. Stanisław Orlemba, bliski współpracownik Założyciela Michalitów.

17 sierpnia 1902

Ks. Markiewicz wnosi do bp. Józefa Sebastiana Pelczara prośbę o zatwierdzenie dwóch zgromadzeń zakonnych, zawiązujących się w Miejscu Piastowym. Biskup odmawia zatwierdzenia gałęzi żeńskiej, a pod ściśle określonymi warunkami daje aprobatę dla gałęzi męskiej.

6 grudnia 1902

Bp Pelczar odwołuje dekret erekcyjny i zakazuje tworzenia jakiegokolwiek instytutu zakonnego w Miejscu Piastowym; bezpośrednią tego przyczyną było złożenie rezygnacji ze stanowiska rektora odpowiedzialnego przez ks. Markiewicza, który uważał ten krok w sumieniu za konieczny.

Luty 1903

Wobec kategorycznej postawy ordynariusza przemyskiego wielu aspirantów do kapłaństwa załamuje się i wyjeżdża z Miejsca Piastowego, ale liczba potrzebujących pomocy sierot stale rośnie.

2 sierpnia 1903

Zostaje utworzony zakład w Pawlikowicach koło Krakowa i z czasem staje się dużą instytucją wychowawczą.

Wrzesień 1903

Dwaj neoprezbiterzy jako pierwsi spośród wychowanków ks. Markiewicza wybierają się do Stanów Zjednoczonych Am. Półn. Do diecezji Burlington.

3 lipca 1904

Splonął drewniany dom zakładu dla 100 chłopców, ale wszyscy ocaleli.

Maj 1905

W miesięczniku "Powściągliwość i Praca" ks. Markiewicz zamieszcza artykuł *Obowiązki względem ubogich*, w którym podkreśla z naciskiem obowiązek wspierania ludzi biednych i dodaje: "Prośmy Pana Boga, aby Sobór Watykański przerwany za Piusa IX znowu się zebrał i sprawy dla ubogich na duszy i ciele tak urządził, by był jeden pasterz i jedna owczarnia, a braterstwo ludów na całej kuli ziemskiej". W tym miesięczniku ukazują się raz po raz bardzo znamienne artykuły ks. Markiewicza na tematy społeczne, moralne, o posłannictwie Polski, o potrzebie odrodzenia wewnętrznego.

1908

Ukazało się drukiem pierwsze wydanie dramatu *Bój bezkrwawy*, w którym ks. Markiewicz zapowiada bliskie wojny mordercze o szerokim zasięgu, mówi o rzeszach sierot wymagających opieki, a także o szczególnej roli Polski, gdy zachowa wierność zasadom wiary i dodaje: "Najwyżej zaś Pan Bóg was wyniesie, kiedy dacie światu wielkiego Papieża".

1910

Powierza wydawnictwo opiece św. Michała Archaniola. Zakłada własną drukarnię, sprowadzoną z Wiednia. W niej ukazuje się już listopadowy numer miesięcznika "Powściągliwość i Praca".

1911

Dzięki staraniom ks. Markiewicza i zapobiegliwości członkiń gałęzi żeńskiej Towarzystwa dochodzi do budowy dużego zakładu murowanego dla dziewcząt ubogich i przyszłego macierzystego domu Sióstr Michalitek.

4 grudnia 1911

Ostatnia prośba do Stolicy Apostolskiej o zatwierdzenie rodziny zakonnej.

10 grudnia 1911

Początek śmiertelnej choroby ks. Markiewicza.

29 stycznia 1912

Umiera świętobliwie ks. Bronisław Markiewicz.

29 września 1921

Kościelne zatwierdzenie Zgromadzenia św. Michała Archaniola gałęzi męskiej.

21 sierpnia 1928

Zatwierdzenie gałęzi żeńskiej - Sióstr Michalitek.

16 stycznia 1958

Wszczęcie procesu o beatyfikację sługi Bożego ks. Bronisława Markiewicza.

21 kwietnia 2004

Zatwierdzenie przez Komisję Lekarską nadzwyczajnego - z medycznego punktu widzenia - uzdrowienia, (co do sposobu), przez przyczynę Sługi Bożego ks. Bronisława Markiewicza.

19 czerwca 2005

Beatyfikacja w Warszawie.